

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Adam, v červnu mi budou čtyři roky a jsem autista.

Jsem blondatý chlapeček s modrýma očima. Nikdo by na první pohled neřekl, že jsem autista. Žiju si svůj život za sklem, nechápu váš svět, nevím co je správně a co špatně, proč se lidé smějí nebo pláčou, vše je pro mě moc složité. Jsem z toho celý zmatený. Ještě že mám mamku, tatku a ségru

Viktorku. Ty jsou pro mě jediný na tomto světě, kterým trochu rozumím. Protože se snaží o Autismu dozvědět co nejvíc. A hlavně mě berou takového jaký jsem.

Mám rád svůj domov, tam to dobře znám. Ale musím jezdit taky po doktorech, nákupech, atd. A to jsou pro mě velké změny, bojím se změn, nevím co můžu čekat. A když jsem nesvůj, tak jsem agresivní, křičím, škrábu, koušu. Chudák moje mamka, ta to vždy odnese jak ode mne, tak od pohledů lidí, jaké má nevychované dítě. A proto lidí není nevychovanec jako nevychovanec. Může to být AUTISTA.

Jednou jsme jeli s mamkou na vyšetření k lékaři. To jsem věděl, mamka mi to pomocí našich komunikačních kartiček dala vědět. Tak jsem byl spokojený, že vím, kam pojedu. Celou cestu jsem byl hodný. Ale když jsme přišli do čekárny, tak jsem začal dávat najevo, že se tam bojím. Byla to malá čekárna plná lidí, nebylo tam ani volné místo na sednutí. Tak jsem si sednul na zem, ale už jsem nepochopil, že se to nedělá. A ještě k tomu do mokra. Všude po zemi byl roztátý sníh z bot. Ale já to neřešil a mamka taky ne. Protože věděla, že to nemá cenu, byla ráda, že sedím a neutíkám pryč. Jen ti lidé kroutili hlavami, směli se. Mamka poprosila sestřičku, jestli by nás nemohla vzít přednostně, že mám diagnózu dětský autismus. A že neví, jak dlouho tam vydržím. Bylo jí řečeno: „To máte smůlu zrovna jste ze všech poslední, musíte počkat.“ Já jsem počkal, sice jsem měl mokré kalhoty. Mamka mě pochválila, že jsem byl hodný. Mamka říká, že je vše v lidech, kdo chce pochopí nebo aspoň porozumí co je autismus. Naše zkušenost je opačná, lidé jsou často neohleduplný. Ale jinak děkujeme těm, co se snaží porozumět.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke **Světovému dni autismu 2. 4.**

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Adam, v červnu mi budou čtyři roky a jsem autista.

Jsem blondatý chlapeček s modrýma očima. Nikdo by na první pohled neřekl, že jsem autista. Žiju si svůj život za sklem, nechápu váš svět, nevím co je správně a co špatně, proč se lidé smějí nebo pláčou, vše je pro mě moc složité. Jsem z toho celý zmatený. Ještě že mám mamku, taťku a ségru Viktorku. Ty jsou pro mě jediný na tomto světě, kterým trochu rozumím. Protože se snaží o Autismu dozvědět co nejvíc. A hlavně mě berou takového jaký jsem.

Mám rád svůj domov, tam to dobře znám. Ale musím jezdit taky po doktorech, nákupech, atd. A to jsou pro mě velké změny, bojím se změn, nevím co můžu čekat. A když jsem nesvůj, tak jsem agresivní, křičím, škrábu, koušu. Chudák moje mamka, ta to vždy odnese jak ode mne, tak od pohledů lidí, jaké má nevychované dítě. A proto lidi není nevychovanec jako nevychovanec. Může to být AUTISTA.

Jmenuji se Marek, je mi šest let a mám Aspergerův syndrom.

V lednu jsem byl u zápisu do velké školy. Všechny úkoly jsem zvládl, myslím, dobře. Paní učitelku jsem slušně pozdravil, poznal všechny barvy i geometrické tvary, zazpíval písničku a nakreslil panáčka, vím, kolik mi je let a znám i svou adresu. Dokonce umím i trochu číst a počítat až do sta, vyznám se v jízdnicích řádech a značkách aut. Paní učitelka mě pochválila, ale máma pak řekla, že to se mnou není lehké a že mě musejí držet na krátkém provaze. Tak tomuhle já nerozumím. Do školy jsem se těšil, ale už nevím, nechci být přivázaný na provaze.

Ptal jsem na to doma táty, ten ví všechno. Vysvětlil mi, že to se jen tak říká, že to znamená, že potřebuji jasná pravidla. Řeknu vám, tahle legrace, vtip a hra se slovy, to je pro mě obtíž. Beru všechno vážně a už jsem si opravdu chtěl do školní brašny přibalit vedle penálu i krátký provaz.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke **Světovému dni autismu 2. 4.**

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Adámek, je mi 6 let, jsem autista.

Moje Adámkovo Radovo rádo staví puzzle, pozoruje točící se kola autíček a rád si prohlížím knížky a letáky. Naopak nemám rád cokoli dělat s tužkou a rozčiluji se, když chtějí, abych mluvil celými větami. Raději si ukážu nebo rovnou vezmu co chci. Běhání a skákání mě uklidňuje, stejně jako

loupání si nehtů a kůžičky na prstech. Na hřišti chci navazovat kontakt s vrstevníky, ale občas se mi to nepodaří, protože moje navazování kontaktu dětem spíš ubližuje. Spoustu věcem nerozumím a nechápu je. Jako když jsem se opakovaně zeptal maminky, jestli si špinavé věci mám dát do koše na špinavé prádlo. Maminku něco znervoznělo a tak už mi odpověděla, ať ty věci odnesu k sousedům. Já se obul, vzal klíče a chystal se k odchodu. Nepochopil jsem její

rozčilení a ironii. Rád chodím do školky, kde mám své kamarády. Pokud je tam ale hodně dětí, tak asi dost zlobím paní učitelky. Ty si umí s námi poradit. I když někdy to je velmi těžké. Rád cvičím a tancuju, pohyb mě baví. Nevím proč, ale kontakt s dospělými mi jde lépe. Snadno se s nimi dorozumím, pochopí mé potřeby i strachy. Občas jsem dotěrný a občas okouzlující a mazlivý. Může to být trošku na škodu, protože jsem kamarád s každým,

koho potkám. Zdravím i cizí lidi na ulici a maminka s tatínkem mě za to kárají. A já nechápu proč. Pak mě to vysvětlí a už tomu rozumím. Jednou jsem šel s maminkou domů a náš panelák opravovali nějací chlápci. Šli do baráku a já na ně zvesela zavolal: „Čau chlapi, tak co jak to jde?“ Často mi říkají, ať nedrmlím a zpomalím své vyprávění. Já si rozumím a to je důležité. Život se mnou má mnoho úskalí, pevně stanovené zvyky a řád. Přesto se rodičové dokážou se mnou smát a užívat si radostných a vtipných chvílek.

PS: Milý Adámku. S tatínkem ti přejeme, aby z tebe byl roztomilý a uličnický klučík s mnoha grimasami. Ať tvůj vývoj jde stále dopředu jako do teď. Těšíme se na další Radovské objety.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke **Světovému dni autismu 2. 4.**

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Dan, jsou mi tři roky a jsem autista.

Před půl rokem mi pan doktor diagnostikoval dětský autismus a ADHD (poruchu pozornosti s hyperaktivitou). Jsem krásný okatý kluk a na první pohled se nijak neliším od ostatních dětí. Jsem hodně neposedný, u ničeho nevydržím a tčkám, tčkám, tčkám... Bojím se neznámých lidí a nemám rád děti. Na většinu lidí křičím, asi abych je zahnal. Nelíbí se mi, když na mě nebo na mámu někdo venku promluví, to hned s křikem utíkám a táhnu mámu za sebou. Často křičím i na svoje babičky a nechci k nim chodit na návštěvu. Když někde nechci vejít, tak prostě nevejdu. Máma se mě někdy snaží přeprat, ale už mám docela sílu. Lidé si často myslí, že jsem rozmazlený a nevychovaný, a že na mě máma a táta nestačí. Jeden pán o mně řekl, že jsem „zlobivý grázlík, kterému rodiče sehnali papíry na hlavu“. **JENŽE TAK TO NENÍ!**

Jmenuji se Jan, je mi devět let a jsem autista.

Normálně jsem veselý a zvědavý kluk, co rád hraje na počítači a ještě radši s tátou, aby to byla větší zábava. Doma jsem spokojený, protože věci jsou tam, kde mají být a já o nich vím. Rozumím mamce i taťkovi, co říkají a jak to myslí, a pokud náhodou ne, tak se jich můžu zeptat a oni se nezlobí. Dokonce jim nevadí, že mě musí vysvětlovat co se děje v televizi, když se na ni někdy koukám. Takové věci se snažím zapamatovat, abych tomu příště rozuměl. U pohádek stejně na poprvé nepoznám, kdo je hodný a kdo zlý. Venku je ale všechno jinak. Je tam spousta lidí, které neznám, a když na mě mluví, tak jim nerozumím a zeptat se bojím. Venku je taky velký hluk a ten já nesnáším. Musím si zacpat uši, a když je okolo moc lidí, tak se radši dívám do země. Ve škole to není o moc lepší, se spolužáky si nerozumím, mají jiné zájmy, a to co jim říkám já, zase nezajímá je. Nejvíce ve škole nemám rád přestávky, protože nevím, co mám dělat. Prostě venku i ve škole se pořád děje něco, co nebylo v plánu, a proto jsem nejraději doma, kde vím, co mě čeká.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jan, devět let, autista.

Prosím, nekupuj mašinku.

Můj syn neměl rád, když jsem mu v obchodě chtěla něco koupit. Na nabídnutí lízátko, bonbonů nebo čehokoliv reagoval takovým povykem, že už jsme nenakoupili nic a mazali z obchodu. Nemá rád překvapení, chce mít věci naplánované, nechce věci, které nezná, bojí se jich, neumí si představit, co od nich má očekávat. Navíc nechce, abych ho v obchodě jakkoliv rušila, ať povídáním či úsměvy. Fotí si do hlavy všechny ty věci kolem, a to naprosto detailně. Dává pozor na všechny ty lidi kolem, pořád něco povídají, nerozumí jim, vydávají zvuky, smějí se a on nemá ponětí čemu. A nejvíc musí dávat pozor na to, aby se k němu nepřiblížili. Je to tak vysilující! *Hlavně aby se na mě nedívali a něco neřikali.* Těžko rozeznává, jestli mluví na něho nebo na někoho jiného, ať tak či tak, začal vždy pro jistotu křičet ze všech svých sil, kopat do mě, popřípadě se klátit a strhávat s sebou věci na regálech. A všechny ty milé paní, které mu chtěly pochválit plyšáka nebo se rozplývaly nad tím pěkným modrookým chlapečkem, pak nestačily zírat!

Když mu bylo pět, chtěl v obchodě koupit makovanou housku. Měla jsem takovou radost! Můj syn chce, abych mu něco koupila! Od té doby ji kupujeme vždycky. Funguje, když před nákupem uděláme seznam pár věcí, které koupíme, a přesně domluvíme, co koupíme jemu, odpadá moment překvapení a část stresu. Pro jistotu se ale ujišťuje: *Prosím, nekupuj mašinku.* A já slíbím, že mu NIC nekoupím. A on je spokojený. Prostě máme to nějak naopak.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke **Světovému dni autismu 2. 4.**

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Kateřina, je mi dvacet let a jsem autista.

Jsem střapatá, hnědooká slečna s dlouhými řasy, na které se každý chytne. Je mi už dvacet let, nemluví, ale rozumím. Občas se mi nedaří pochopit ten Váš svět. Nechápu, že lidé, kteří mají dar řeči, se neumí domluvit. Je mi smutno, že někteří lidé nerozumí mému chování. Třeba ráda se s někým seznamuji, líbí se mi chlapi, protože nemám třeba možnost s tatínkem žít. Ráda jim na ulici podávám ruce, a když mají břicho, tak jim ho pohladím, ale to je chování pobuřující, proto mě mamka stále drží za ruku.

Nemohu cestovat dopravními prostředky, vadí mi hluk, spousta lidí, čekání, vše musí navazovat. Pokud se tak nestane, začnu se válet po zemi, kousat se do ruky a nebo ležím, zouvám si boty a nechci si je obout. Je to moje obrana proti všemu. Za půl hodiny se zklidním a mohu pokračovat v cestě.

Měla jsem štěstí na výborné učitele. Bohužel do školy chodit nemohu. Mamka se snažila mi najít vhodné zařízení, kde bych mohla být do odpoledních hodin. Mám nejtěžší stupeň autismu, ale nikdo nebyl na můj věk a postižení připraven. Všechna zařízení se cíleně nám autistům vyhýbala. Mám nový domov, mamka mě vozí do Bystrého u Poličky. Cesta autem je pohodlnější, ale devadesát kilometrů je maximální zátěž, kterou unesu. Od svých tří let mám ráda písničku Jablůňka, zpívá ji František Nedvěd, ta mě provází celým mým životem. Cestou mi ji pouští, já sice u toho pláču, když padají tóny, ale mě uklidňuje. Sourozenci ji nesnáší, avšak mě respektují. Mám svůj svět a život jiný, než oni. Jezdím domů na víkendy, těším se na svoji postel, na mamčinu kytaru, alba fotek, na stejné věci, které najdu, na svoji jistotu.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Marek, je mi osm let a jsem autista.

Jmenuji se Marek a od tří let mám diagnostikovaný dětský autismus v kombinaci s těžkou mentální retardací. Nemluvím. Špatně rozumím tomu, co slyším, vidím a prožívám. S příchodem jara tu máme téma změn. Každý rok se změnou ročního období mám nepříjemné pocity. Změny v počasí, oblékání nebo třeba činnosti venku nechápu. Svůj zmatek dávám najevo pištěním a kousáním se do své ručičky. Nerozumím, že jsou najednou rozkvetlé kytky, zpívají ptáci, že místo holých větvíček jsou na keři zelené listy. Vše mi mamka

popisuje. Co je kytky, co je list, že svítí sluníčko a máme na zemi stín. Rád honím svůj stín. Zlobím se, když mi mamka najednou oblékne kraťasy, proč jsou ty nohavice krátké, nechci to, a tak je stahuji ke kotníčkům, jak to u kalhot má být. Postupně si na změnu musím zvykat.

Stejně si musím zvykat, že už není sníh, a proto se nemůžu válet venku po zemi. Jak tomu mám rozumět? Ve sněhu se smí, ale v blátě ne? A když už si na jaro a léto zvyknu, nastane podzim a už se zase nemůžeme koupat a běhat venku v kraťasech.

S příchodem zimy opět nerozumím změnám, které nastávají. Učím se opět nosit čepici, rukavice a poznávám padající listy, které není na stromě, ale na zemi, upršené počasí.

Bojím se dělat první kroky v čerstvě napadlém sněhu, a brečím, protože se bojím. Co to najednou je? Mamka mě musí pomaličku zase na změny navykat.

Nemám změny rád. Ale díky lásce a trpělivosti mamky a lidí v mém okolí to vždy musíme zvládnout. Je to ale často boj.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Marek, je mi osm let a jsem autista.

Jmenuji se Marek a od tří let mám diagnostikovaný dětský autismus s těžkou mentální retardací. Protože nerozumím, co mi kdo povídá, mamka mi udělala cestovní proužek. Cestovní proužek nosíme z domu do auta, kde mi ho mamka vylepí na přední opěrku, abych na proužek celou cestu viděl. Na proužku mám nalepenou mojí fotku, fotku mamky a naše auto. A dále např. fotku školy, hipoterapie, plavání v bazénu... podle toho, kam jedeme. Díky svým fotkám lépe porozumím, kam pojedeme, co bude následovat, a já jsem klidnější. Na výlety jezdíme nejčastěji autem.

Občas ale využijeme i autobus nebo vlak. Bohužel ale neumím čekat, takže se dostávám do afektu ještě dřív, než autobus přijede. Samotná jízda autobusem se mi ale už líbí. Nevydržím ale sedět v klidu, houkám si, třepkám prsty a koukám z okna. Často vzbužu zájem ostatních cestujících. Na první dojem vypadám jako „normální“ kluk, proto je asi zaráží mé jiné projevy, které mně ale napomáhají, abych byl na veřejnosti v pohodě. Když jedeme do města na delší dobu, mamka s sebou pro mě bere zdravotní kočárek, na kterém se vezu. Okolí vidí velkého kluka na kočárku a hned se chová vstřícněji. A přitom jsem to pořád já, stejně uhokaný, třepkám prsty, jen nejdu po svých.

Nejistota a spousta mluvených slov, kterým nerozumím u mě vyvolávají afekt, koušu se do ruky, křičím. Zkuste se vžít, že dojedete do země, kde mluví jiným jazykem, neznáte jejich zvyky, dav Vás vede někam, nevíte kam a lidi kolem chodí, volají, mluví na vás a čekají odpověď... Tlačí Vás do nějaké činnosti a vy nevíte, co požadují. Stejně tak se cítím já, díky své diagnóze Autismus. Špatně rozumím tomu, co slyším, vidím a prožívám. Potřebuji ve svém okolí pomoc druhých a pochopení. Děkuji.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Matěj, jsou mi dva roky a jsem autista.

Jak maminka říká autista s krásnýma modrýma očima, které se na svět dívají trochu jinak. I když dobře vidím a slyším, nerozumím tomu, co mi lidé říkají, nechápu proč se lidé smějí, pláčou, nebo proč se zlobí. Z toho všeho jsem často dost zmatený a nešťastný.

Rád si hraju doma, je to prostředí, které dobře znám, má jistota, která se nemění. A já nemám změny rád! Doma mám své hračky, svou mamku a taťku, a já přeci víc nepotřebuju! Ale máma s tátou si to nemyslí, a tak musím chodit a poznávat svět. Nerad chodím ven! Je tam vše pro mě nové a neznáme, často mám strach. Bojím se nových zvuků, zvířat, pohledů lidí, doteků dětí. Když už ven musím, zavírám při procházkách oči, mamka mě musí vést a často zpívat, abych ji slyšel, že je se mnou. Je mi tak hned líp.

Taky mi moc pomáhá můj kamarád dudlík. Vím, že už jsem velký kluk, ale „dudu“, jak mu s velkou láskou a něhou říkám, je můj svět. Také je to jediné slovo, kterému rozumím a naučil jsem se jej říkat! Bez něho bych nešel nikam, je to moje jistota, můj přítel, který nikdy nezklame. Mamku sice bolí stále poslouchat, jak budu mít křivé zoubky, jak už jsem velký kluk, že mi to zůstane...
ALE JÁ HO ZA ŽÁDNOU CENU NEDÁM!!!

PS: Milý Matýsku, vím, že máš z toho pro tebe neznámého a nepochopitelného světa strach, ale neboj se, já i táta budeme pořád s tebou, budeme tě učit a doufat, že jednou oči otevřeš a porozumíš, Tvá máma.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Michal, je mi šest let a mám Aspergerův syndrom.

I když jsem kluk s poruchou autistického spektra, jsem hodně upovídaný. Na všechny kolem mám spoustu otázek a pořád dobrou náladu. Třeba se vám zdám moc zvědavý až drzý. Rodiče mě kvůli tomu často napomínají, ale mě baví si s vámi povídat. Až mě potkáte, tak se na mě nezlobte.

Miluju výtahy, rád se v nich vozím, rád mačkám knoflíky i pro vás. Rád si s vámi povídám a ptám se vás, kam chcete jet, jestli máte výtah. Nezlobte se na mě pro to. Nechci překážet nebo se plést. Zajímám se o všechno kolem výtahu. Chci být výtahářem ve firmě KONE.

Jmenuji se Lenka, je mi jedenáct let a mám atypický autismus.

Ahoj, jmenuji se Lenka a říkají o mně, že mám problémy s chováním. Já mám ale problémy úplně jiné. Nerozumím lidem okolo sebe. Nerozumím situacím, ve kterých se ocitám. Chci být stejná jako všechny holky v mém věku. Chci se líbit a být úspěšná. Jen asi někdy nevím, jak na to. Někdy si chci místo plnění povinností, hrát. Mám svoji kouzelnou zemi, do které se svými hračkami občas odcházím a neumím se vrátit na povel zpátky. Je mi tam moc dobře. A ty povinnosti si vždycky udělám až potom. A maminka říká, že dobře, že jsem šikovná.

Maminka už mě dobře zná. Věřte jí, prosím Vás dospěláci, když Vám o mně říká. Ona už ví moc dobře, co potřebuju a rozumí mi. Dalo jí to hodně práce, ale teď už ví. Řekne Vám to, co já neumím. Tak jí prosím Vás poslouchejte a věřte. Děkuju.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Michal, je mi deset let a mám Aspergerův syndrom.

Rád chodím do školy, baví mě matematika. Je v ní pro mne vše jasné a řešitelné. V jiných předmětech si musím hodně pamatovat, ale v matematice stačí jen počítat a výsledek je vždy jen jeden. Nemám ale rád slovní úlohy, nevím si rady, jak napsat zápis a odpověď. Neumím se orientovat v čase, poznám sice kolik je hodin, ale když mi mamka řekne, že za hodinu půjdeme ven, jsem zmatený a vůbec nevím, kdy to bude. Nemám kamarády, protože nevím, jak s nimi mluvit a o čem se s nimi bavit. Nepoznám z jejich chování a tváří, jestli se mnou zrovna mluvit chtějí, a tak se stává, že jim něco chci říct a oni odejdou a já nevím proč. Nebo naopak oni vymyslí hru, které já vůbec nerozumím. Nepoznám, kdy si ze mne dělají legraci, všechno беру vážně. Nerad chodím ven, svět je pro mě nesrozumitelný a matoucí, což mi nahání strach. Jsem rád doma se svou rodinou, kterou znám, vím, že mi neublíží a vše je tu stále stejné. Nemám rád, když na mě mluví cizí lidé, nepoznám z jejich tváří jak se ke mně zachovají. Proto se k nim někdy zachovám nehezky až zle a oni si potom myslí, že jsem nevychovaný. To ale nejsem, jsem jen zmatený a bojím se a reaguji tak, jak si myslím, že je to správně. Abych se tohle všechno co neumím, neznám, nechápu.... naučil, potřebuji hodně srozumitelné a jasné vysvětlení od všech, které mám okolo sebe. Tím se pro mě okolní svět stává jasnější a pochopitelnější.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Pavlína, je mi sedm let a jsem autista.

Jsem sedmiletá Pavlínka a můj poslední velký problém? Nové potahy v našem autě, kterým mě každý den mamka vozí do školy. Ráno jsem přišla k autu a hned jsem mamce ukázala, že takhle teda ne!!! Dlouho mamce trvalo, než mě přesvědčila, že je to naše auto, a že do něho můžu klidně nastoupit. Když mě mamka vezla odpoledne ze školy, už jsem to zvládla bez vztekání.

Moc ráda jezdím autem, ale nesmí se zastavit. Někdy mě mamka přemluví a zvládnou

semafor, ale projíždějící vlak nebo jakákoliv jiná zastávka, to se mi teda vůbec nelíbí.

Trochu na mě mamka se sěgrou nedávno vyžraly. Když zastavíme a musíme zůstat v autě,

začnou mi říkat básničky nebo zpívat písničky a dnes už to na mě většinou zabere

a čekání v autě zvládnou.

Na procházku chodím se svoji mamkou skoro každý den. Máme svoji naučenou trasu

a běda, když mamka chce jít někam jinam, hned je problém na světě. Někdy se zlobím

i kvůli zaparkovanému autu na místě, kde jindy žádné nestojí. V naší vesnici mám místa,

která mi abnormálně vadí. Prostě se vztekám a válím se po zemi. Dnes už na

mě trochu fungují básničky, které se učíme ve škole, a které mi mamka vypráví.

Zaměřím se na básničku a to určité místo lépe zvládnou. A taky nesnáším, když

někdo mamku zastaví a potřebuje si s ní povídat, to jsem pěkně našťvaná, a taky

to hned každému svým chováním ukážu.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Pepík, je mi osm let a jsem autista.

Lidé o mně říkají, že jsem divnej, ale já nejsem. Lidé nerozumějí mně a já nerozumím jim. Nevím proč dělají věci, který se nesmějí dělat. Když je zákaz jedení zmrzliny v autobusu, tak proč ji tam jedí. Na značce je padesát a oni jezdí sto. Nebo parkují na chodníku, a tam přece chodí lidi. Ptal jsem se maminky, proč to lidi dělají, a ta mi řekla, že: „Moudrý člověk to nedělá a na hlupáka je i bič krátký.“ S rodičema a bráchou jezdím do obchodu, tam bych potřeboval mapu, protože to furt přerovnávají a já nevím, kde mám svůj oblíbený jogurt, kterej jím už několik let ke snídani. Maminka furt říká, abych ochutnal i jiný, ale já nechci nic měnit. V regálech mají hroznej bordel, přeházený datumy použití, tak jim to musím rovnat, aby se to nezkazilo. Vše musím mít napsaný v kalendáři, abych nebyl smutný. Nemám rád, když na mne cizí člověk sahá a mluví. Pořád doma lítám po pokoji, abych se uklidňoval. Musím mít vše pořád stejné, připravené a maminka mně musí všechno připomínat a dohlížet, abych na nic nezapomněl. Maminka ví všechno nejlíp, když nás hlídá babička, tak ta všechno plete. Maso a chleba rozkrájí na velké nebo moc malé kousky, šampony má na špatný straně vany. Když se rozzlobím, tak brečím, křičím a zvracím. Mamka s taťkou se snaží, abych se nerozčiloval, a tak mně všechno pěkně vysvětlí a snaží se vysvětlit to i ostatním, aby mě furt nezlobili. Každý z vás se něčeho hodně bojí, ale my všichni autisté se děsíme všeho nového. Tak nám pomozte překonat strach a dejte nám šanci žít společně s Vámi.

PS. Neodsuzujte ostatní, nikdy nevíte, co vám život přinese.

Partneři

Mediální partneři

Akce ke Světovému dni autismu 2. 4.

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Tomáš, je mi dvacet dva let a mám Aspergerův syndrom.

O tom, že mám Aspergerův syndrom mi řekla máma. Jsem prostě jiný. Jinak se dívám na svět, některé věci vnímám jinak než ostatní, nevím např. jak některé věci fungují. Často si povídám sám se sebou, kdy partnera k dialogu si vymyslím. Mám velkou fantazii a často si vymýšlím své imaginární přátele, těm rozumím. Venku je to jinak. Tam se často setkávám s neporozuměním, a proto nemám skutečné kamarády.

Zatím ani nevím, jestli bych dokázal žít sám. Umím utřít prach, vytřít, uklidit nádobí, ale samotného mne to nenapadne. Musí mi to stále někdo připomínat.

A to je moje máma nebo babička. Taky se nevyznám na úřadech. Nevím, co tam na mě chtějí a co vůbec potřebuji. Moc mne to nezajímá. Nakupovat také neumím. Kupuji si pouze to, co znám. Například coca-colu. Dokonce vím, kolik korun stojí teď a kolik stála před čtyřmi roky.

Myslím, že mi Aspergerův syndrom vzal přátele, vzdělání, zaměstnání, které by mne bavilo, partnerství i možnost mít děti. Nevím, jestli bych se o ně dokázal postarat.

Všem rodičům, kteří mají děti se stejnou nemocí, bych chtěl říct:
„Musíte naprosto změnit způsob myšlení, abyste vlastní dítě pochopili!“

Partneři

Mediální partneři

Akce ke **Světovému dni autismu 2. 4.**

„MÁM SVŮJ SVĚT, ALE MÁM VÁS RÁD“

Vzkazy od nás **autistů**

Jmenuji se Tomáš, jsou mi tři roky a jsem autista.

Jsem autista – chodit, běhat, lézt a sedět na židli však umím stejně dobře jako ostatní kluci a holčičky ve školce, kam mě nedávno máma s tátou přivedli. Pro jistotu jsem si sebou vzal dvě autíčka. Nosím je totiž všude. Neměl jsem na ně ale čas. Ve školce bylo spousta neznámých věcí a pak – dvě cizí paní. Voněly stejně jako máma. To mám rád, proto si mě mohly pochovat. Ukázaly mě kostky a postavily komín. Zkusil jsem to s nimi. Hladily mě a dostal jsem lentilku. Za odměnu. Aha. Také chtěly, abych seděl u stolu. Všechny děti jedly, jenže já jím jen rohlíky a polévku. Měl jsem žízeň. Kde je má lahevka se šťávou? Pít z hrníčku? Nechci, neznám to. Tak obě ruce na hrnek a k puse, pomohla ta paní. Dokázal jsem to. Zítra budu zase stavět komíny, jíst a pít z hrníčku. Už vím kde, s kým a co budu dělat. Nemám strach, už to znám.

Jmenuji se Radek, jsou mi čtyři roky a jsem autista.

Do školky chodím rád. Každý den má svůj řád. Podle obrázků na tabuli hned ráno vím, co mám dělat teď a co bude potom. Nejvíc mě baví třídění předmětů podle velikosti, tvaru nebo barvy, znám už některé číslice a umím počítat do pěti. Také mě baví uklízení hraček, vím přesně, kam co patří. Pořádek mám rád. Když jsem unavený, odejdu se pohoupat nebo jen tak poležet v kuličkovém bazénu. Chci být sám. Je jasné, že si také rád hraju a chtěl bych se kamarádit. Zatím se ale neumím s dětmi domluvit, nechci půjčovat své hračky, čekat, až budu na řadě, tomu ještě nerozumím. Jsem proto rád, že si společně s paní učitelkou hrajeme různé hry v kruhu, držíme se za ruce, zpíváme nebo cvičíme.

Partneři

Mediální partneři

